

**UCHWAŁA NR .....
RADY POWIATU TARNOGÓRSKIEGO**

z dnia ..... 2018 r.

**w sprawie zmiany uchwały nr XXVI/259/2008 Rady Powiatu w Tarnowskich Górach z dnia
26 czerwca 2008 roku w sprawie ustalenia wysokości zryczałtowanych miesięcznych diet radnych Rady
Powiatu w Tarnowskich Górach**

Na podstawie art. 21 ust. 4 i ust. 5 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2018r. poz. 995 z późn. zm.¹⁾) oraz § 3 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lipca 2000 roku w sprawie maksymalnej wysokości diet przysługujących radnemu powiatu (Dz. U. nr 61 poz. 709)

**Rada Powiatu
uchwała:**

§ 1. W uchwale nr XXVI/259/2008 Rady Powiatu w Tarnowskich Górach z dnia 26 czerwca 2008 roku w sprawie ustalenia wysokości zryczałtowanych miesięcznych diet radnych Rady Powiatu w Tarnowskich Górach wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Podstawą do wypłaty miesięcznej diety jest podpis na liście obecności na sesji lub posiedzeniu Komisji Rady Powiatu albo usprawiedliwienie nieobecności na sesji lub posiedzeniu Komisji, o którym mowa w § 4 ust. 6.”,
- 2) w § 4 ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Dieta nie ulega zmniejszeniu z powodu nieobecności na sesji lub posiedzeniu komisji w przypadku wykonywania zadania bezpośrednio związanego z pełnieniem mandatu na podstawie polecenia wyjazdu służbowego wydanego przez Przewodniczącego Rady.”.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu Tarnogórskiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 roku.

§ 4. Uchwała podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty.

Przewodniczący Rady Powiatu

Przemysław Cichosz

---

¹⁾Przepisy wprowadzające zmiany zostały opublikowane w: Dz. U. z 2018r. poz. 1000, poz. 1349, poz. 1432

Uzasadnienie

Uzyskanie mandatu radnego i złożenie ślubowania skutkuje wyłącznie uzyskaniem przez wybranego kandydata uprawnienia do sprawowania władzy publicznej w organie kolegialnym, jakim jest rada powiatu. Jednym z podstawowych obowiązków radnego jest praca w radzie powiatu oraz jej komisjach (stałych i doraźnych), a także powiatowych jednostkach organizacyjnych, do których został wybrany lub desygnowany – zgodnie z art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2018r. poz. 995 z późn. zm.). Musi więc poświęcić swój czas na rzecz powiatu, którego mieszkańców reprezentuje. W tak nakreślonym układzie praw i obowiązków radnego brak jest jednak przepisu, który stanowiłby, że pracuje on na rzecz samorządu odpłatnie, tj. że otrzymuje wynagrodzenie jako ekwiwalent za świadczoną pracę i poświęcony powiatowi czas.

W praktyce z wynagrodzeniem radnych utożsamiane są diety. Takie zapatrywanie należy jednak ocenić jako bezzasadne uproszczenie. Zgodnie z art. 21 ust. 4 ustawy o samorządzie powiatowym radnemu przysługują diety oraz zwrot kosztów podróży służbowych. Cytowany przepis ma bezpośredni związek z faktem, że sesje rady powiatu oraz posiedzenia komisji odbywają się przeważnie w czasie, gdy radni świadczą pracę na rzecz swoich pracodawców albo gdy prowadzą inną działalność zarobkową. To zaś sprawia, że za ten czas nie otrzymują wynagrodzenia od swoich pracodawców (względnie tracą zarobki, jakie zwykle przynosi im prowadzona inna działalność). Dieta musi być zatem rozumiana jako swoiste świadczenie pieniężne przysługujące radnemu, będące wyrównaniem uszczerbku majątkowego związanego z koniecznością wzięcia udziału w pracach rady kosztem zajęć stanowiących jego źródło utrzymania. Dieta nie jest ekwiwalentem za pracę na rzecz powiatu.

Jednocześnie jednak winna uzależnić wysokość przyznanych w danym miesiącu diet od nakładu pracy świadczonej przez radnego. Najbardziej obiektywnym i mierzalnym kryterium jest fizyczna obecność na sesjach i posiedzeniach komisji. Każda nieobecność radnego powinna pomniejszać kwotę przyznanych mu w danym miesiącu diet. Bez znaczenia jest to, czy obecność była usprawiedliwiona czy też nie, gdyż diety mają inny charakter prawny niż choćby wynagrodzenie za pracę. Tak ukształtowany model diety sprawia, że środki publiczne wydawane na ten cel będą wykorzystywane w zgodzie z rzeczywistym stanem rzeczy, a przy tym będą przeznaczane zgodnie z istotą diet jako swoiste świadczenie pieniężne.